

Hovedforbruget er Cigaretter med Pappmundstykke, som tidligere var i stor Yndest hos det brede Publikum; men Smagen har i de senere Aar bevæget sig mod Cigaretter med Kork, Guld eller helt uden Mundstykke.

Det store Fald i 1916 skyldes dels den fra Rusland udeblivende Import og dels, at de med Krigen forbundne Dyrtider gjorde Fabrikkerne mindre interesserede i denne Prisklasse, hvilket til Slut resulterede i, at man i Maj 1917 saa sig nødsaget til, for en stor Del, at gaa bort fra denne Fabrikation. Den forøgede Told af 36 Øre pr. Kilo vil sikkert gøre det helt umuligt mere at beskæftige sig med denne Klasse.

Stempelklasse 2.

Statistikken udviser, at Omsætningen i denne Klasse har andraget:

1913.....	182,725,000
1914.....	209,757,000
1915.....	299,660,000
1916.....	371,900,000

hvorimod 1917 sikkert ikke vil udvise
mere end ca..... 200,000,000
og 1918 højst ca..... 125,000,000

De fire forløbne Aar viser en stærk Fremgang, men allerede i 1914 og 1915 viste Fabrikationen sig mindre lønnende, og det skyldes kun indbyrdes Konkurrence mellem Fabrikkerne, at en Prisforhøjelse lod vente saa længe paa sig som til Maj 1917.

Tvungne af Omstændighederne maatte Fabrikkerne blive enige om en Forskydning af Priserne, og Hovedproduktionen i Klasse 2 gik ved denne Lejlighed op i Klasse 3 — det gjalt nemlig om at kunne beholde Automatpakningerne — henholdsvis til 10 Øre og 25 Øre.

Det kunde paa nærværende Tidspunkt ikke betale sig at fremstille blot nogenlunde gode Cigaretter til Udsalg 8 Stkr. 10 Øre eller 20 Stkr. 25 Øre — andre Pakninger i denne Klasse, f. Eks. 8 Stkr. til 12 Øre eller 10 Stkr. til 15 Øre, er af underordnet Betydning, og det vilde ogsaa være et Spørgsmaal, om saadanne Pakninger i det hele taget kan svare sig, naar man regner med den forøgede Stempelafgift af 50 Øre og den forhøjede Told, som andrager ca. 50 Øre pr. 1,000 Cigaretter. Hvis Klasse 2 skal bibeholdes, maa Grænsen sættes op til at omfatte Cigaretter, som i detail koster 2 Øre inkl., eller, saafremt dette ikke kan lade sig gøre, da helt bortfalde.

Stempelklasse 3.

Den overvejende Del af Produktionen i denne Klasse sælges til 2 Øre pr. Stk., men maa, saafremt Regeringens Forslag gaar igennem, sættes op til Maksimum 2½ Øre pr. Stk. (til Dels for at beholde Salget i Automaterne), og den resterende Del, som nu sælges til 2½ Øre pr. Stk., maa gaa over i næste Afgiftsklasse og vil da ikke kunne sælges billigere end 3½ Øre pr. Stk.

Dette er efter vor Mening en alt for alvorlig Beskatning af den billige Cigaret, naar man tager i Betragtning, at Udviklingen har krævet, at den allerede er beskattet med omtrent det samme, som der i det fremsatte Forslag er gjort Regning med. Toldforhøjelsen, som ogsaa for denne Klasses Vedkommende andrager ca. 50 Øre pr. 1,000 Cigaretter, vil yderligere forværre Stillingen.

Vi foreslaar derfor, at de to første Stempelklasser afskaffes, og at Klasse 3 bibeholdes med samme Afgift som nu, nemlig 30 Øre pr. 100 Cigaretter, den vil da omfatte alle Cigaretter indtil 2½ Øre inkl.

De Cigaretter, som omtales under Klasse 1, vil jo da kunne sælges til f. Eks. 10 Stkr. 15 Øre, eventuelt vil de under Klasse 2 omtalte Cigaretter af Konkurrencehensyn blive holdt nede paa samme Prislæg, i hvert Tilfælde vil de ikke komme til at overstige 2 Øre pr. Stk. De Cigaretter, som nu er i Klasse 3, vil Fabrikkerne i egen Interesse holde paa de samme Priser, idet den store Konkurrence ligger der.

Ved de af Finansministeriet foretagne Beregninger er der ikke taget Hensyn til den foran skitserede Forskydning fra Klasse 2 til Klasse 3, idet man herved kommer til et ganske andet Resultat, nemlig: